

पवित्रताको महत्त्व

बापदादा आफ्ना सर्व महान् आत्माहरू, धर्म आत्माहरू, पुण्य आत्माहरू, महान् पवित्र आत्माहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। परमात्माका बच्चा परम पवित्र बच्चाहरू हुन्। पवित्रताको नै महानता छ। पवित्रताको मान्यता छ। पवित्रताकै कारणले परम पूज्य अनि गायन योग्य बन्छौ। पवित्रता नै श्रेष्ठ धर्म अर्थात् धारणा हो। यस ईश्वरीय सेवाको सबैभन्दा ठूलो पुण्य हो— पवित्रताको दान दिनु। पवित्र बन्नु नै पुण्य आत्मा बन्नु हो किनकि कुनै आत्मालाई आत्म-घात महा पापबाट छुडाउँछौ। अपवित्रता आत्म-घात हो। पवित्रता जीवन-दान हो। पवित्र बनाउनु अर्थात् पुण्य आत्मा बनाउनु। गीताको ज्ञानको वा वर्तमान परमात्म-ज्ञानको जुन सार रूपमा स्लोगन बनाउँछौ, त्यसमा पनि पवित्रताको महत्त्व बताउँछौ। “पवित्र बनौं योगी बनौं” यही स्लोगन महान् आत्मा बन्ने आधार हो। ब्राह्मण जीवनको पुरुषार्थको नम्बर पनि पवित्रताको आधारमा हुन्छ। भक्तिमार्गमा यादगार पवित्रताको आधारमा हुन्छ। कुनै पनि भक्तले तिम्रो यादगार चित्रलाई पनि पवित्रता विना छुन सक्दैन। जुन दिन विशेष देवी वा देवताहरूको दिवस मनाउँछन्, त्यो दिनको महत्त्व पनि पवित्रता हुन्छ। भक्तले अल्पकालको नियम पालन गर्छन्। जस्तै नवरात्रि मनाउँछन्, जन्माष्टमी अथवा दीपावली वा कुनै विशेष उत्सव मनाउँदा पवित्रताको नियम अल्पकालको लागि अवश्य पालन गर्छन्। चाहे शरीरको पवित्रता वा आत्माको नियम, दुवै प्रकारको शुद्धि अवश्य राख्छन्।

तिम्रो यादगार विजय माला त्यसलाई पनि स्मरण गर्दा पवित्रता विधिपूर्वक अपनाउँछन्। तिम्री सिद्धि स्वरूप बन्छौ, सिद्धि स्वरूप आत्माहरूको पूजा पनि विधिपूर्वक हुन्छ। पवित्रताको महत्त्वलाई त जान्दछौ हैन ? त्यसैले पहिलो मुख्य विषय पवित्रताको जाँच गरेका छौ ? हरेकले आफ्नो पवित्रताको पेपर चेक गर्नु ? प्रोग्राम अनुसार प्रगति त गरेका छौ।

टोटल रिजल्ट अनुसार सबैभन्दा बढी धेरैजसोको कर्मणामा प्रतिशत ठीक रह्यो। वाचामा कर्मणाको रिजल्टभन्दा २५ प्रतिशत कम। मनसामा कर्मणाको रिजल्टभन्दा ५० प्रतिशत, मनसा संकल्प र सपनामा केही अन्तर रह्यो, त्यसमा पनि जन्मेको मितिदेखि अहिलेसम्मको रिजल्टमा कतिको पुरुषार्थ गर्नमा उत्रिने र चढ्ने, दाग लाग्छ अनि मेटायो, कहिले संकल्प आउँछ अनि हटायो। कहिले वचन कर्ममा दाग लाग्छ अनि मेटायो। हटाउने र मेटाउनेहरू धेरै थिए। तर कति यस्ता तीव्र पुरुषार्थी पनि देखें, जसले यस्ता संस्कारहरूको दाग मेटाएका थिए जुन अहिलेसम्म पनि बिलकुल सफा शुद्ध कागज देखिन्थ्यो। यसरी सपनासम्म मेटाएका थिए। सम्मान सहित पास हुने महान् पवित्र आत्माहरू पनि देखें। उनीहरूको विशेषता के देखें ?

जबदेखि ब्राह्मण जन्म भयो तबदेखि अहिलेसम्म पवित्रताको लागि पुरुषार्थ गर्नु पर्ने आवश्यकता भएन। पवित्रता ब्राह्मण जीवनको विशेष लक्षण हो, ब्राह्मण आत्माको अनादि, आदि संस्कार हो। यस्तो स्वाभाविक संस्कारबाट सपना वा संकल्पमा पनि अपवित्रता प्रकट भएको छैन, संकल्प आउने अनि विजयी बन्ने, यो भन्दा पनि माथि स्वाभाविक संस्कार रूपमा चलेका छन्। यो विषयमा पुरुषार्थ गर्नु पर्ने आवश्यकता नै रहेको छैन। यस्ता परम पूज्य संस्कार भएका पनि देखें, तर केही मात्र। ज्ञानस्वरूप भएर पनि, अरूलाई पवित्र बनाउने विधि बताएर पनि, अरूको कमजोरीहरूलाई सुनेर पनि, उनीहरूलाई बाबाको श्रीमत दिएर पनि, स्वयं सदा सुनेर पनि, जानेर पनि सदा स्वच्छ

रहेका छन् अर्थात् पवित्रताको विषयमा सिद्धि स्वरूप रहेका छन्। त्यसैले यस्ता परम पवित्र आत्माहरूको पूजा पनि सदा विधिपूर्वक हुन्छ। अष्ट देवको रूपमा पनि पूजा र भक्तहरूको इष्ट देवको रूपमा पनि पूजा। अष्ट शक्तिहरूको प्राक्विकल स्वरूप अष्ट देव प्रत्यक्ष हुन्छन्। त्यसैले सुन्यौ पेपर्सको रिजल्ट ?

त्यसैले मनसा परिवर्तन होस् यसमा डबल ध्यान देऊ। यो नसोच— सम्पन्न नबनेसम्म संकल्प त आउँछ नै, त्यस्तो होइन। संकल्प अर्थात् बीजलाई नै योगाग्निमा जलाइ दियौ भने आधाकल्पसम्म बीजले फल दिन सक्दैन। वाचाका दुई मुख्य पात पनि निस्कन सक्दैन। कर्मणाका, हाँगा र पातहरू पनि निस्कन सक्दैन। धेरै समयसम्म जलेर भस्म भएको बीजले जन्म-जन्मान्तरको लागि फल दिने छैन। अन्तमा यस विषयमा सम्पूर्ण हुने होइन, धेरै कालको अभ्यासले नै अन्तमा पास गराउँछ। अन्त्यमा सम्पूर्ण बन्नेछौं, यो संकल्पलाई पहिला समाप्त गर। अहिले बन्थौ भने अन्त्यमा पनि बन्नेछौ। अहिले बनेनौ भने अन्त्यमा पनि बन्ने छैनौ, त्यसैले यस बेवास्तापनको निद्राबाट पनि जाग। यसमा पनि सुत्थौ भने गुमाउँछौ। फेरि गुनासो गर्न मिल्दैन मैले त बुझेको थिएँ, अन्त्यमा सम्पूर्ण बनिन्छ। अन्त्यमा सम्पूर्ण बन्ने अर्थलाई पनि बुझ्नुपर्छ। कुनै पनि विशेष कमजोरीलाई अन्त्यमा सम्पूर्ण गर्छु— यो कहिल्यै संकल्पमा पनि नल्याऊ। पुरुषार्थ गरेर ब्राह्मण जीवनको गहना पनि अहिले तयार गर्नुपर्छ। मर्यादा र नियम पालन गर्ने बीज पनि अहिलेदेखि लगाउनु पर्छ। पालिश पनि अहिले नै गर्नु पर्छ। अन्त्यमा त केवल पालिश गरेकालाई निमित्त मात्र हात लगाउनु छ। बस्। त्यसबेला पालिश पनि गर्न सक्दैनौ। केवल अन्य आत्माहरूको श्रेष्ठ सेवाप्रति समय मिल्छ। त्यतिखेर पुरुषार्थी स्वरूप हुँदैन। मास्टर दाताको स्वरूप हुन्छ। दिनु नै लिनु हुन्छ। केवल लिनु समाप्त भएपछि पालिश कसरी गर्छौं। यदि आफैंमा समय लगायौ भने विश्व कल्याणकारीको पार्ट खेलन सक्दैनौ। त्यसैले अब मास्टर रचयिता बन्ने संस्कार धारण गर। बचपनको संस्कार समाप्त गर। मास्टर रचयिता बनेर प्राप्त भएका शक्तिहरू वा प्राप्त भएको ज्ञान, गुण वा सर्व खजाना अन्यप्रति वरदानी बनेर वा महाज्ञानी बनेर वा महादानी बनेर दिदै जाऊ। वरदानी अर्थात् आफ्नो शक्तिहरूद्वारा वायुमण्डल वा भाइब्रेशनको प्रभावबाट आत्माहरूलाई परिवर्तन गर्नु। महाज्ञानी अर्थात् वाणीद्वारा वा सेवाको साधनहरूद्वारा आत्माहरूलाई परिवर्तन गर्नु। महादानी अर्थात् बिल्कुल निर्बल, निराश असमर्थ आत्मालाई थप बल दिएर रूहानी रहमदिल बनाउनु। कहिलेकाहीँ मायाको रहमदिल बन्छौ। कोही गलत काम गरिरहेका छन् अनि तिमीले दया गरिरहेका छौ भने यो मायाको रहमदिल बन्नु हो। यस्तो समयमा लफुल बन्नु पनि पर्छ। हुन्छ लगाव अनि सम्भन्धन् रहम। यसलाई भनिन्छ मायाको रहम। यस्तो रहमदिल नबन। त्यसैले भनें— रूहानी रहमदिल। नत्र शब्दको पनि लाभ लिन्छन्। त्यसैले महादानी अर्थात् बिल्कुल निराश केसमा आशा पैदा गर्नु। आफ्नो शक्तिहरूको आधारमा उनीहरूलाई सहयोग दिनु अर्थात् महादान दिनु, यो प्रजाको लागि हो। वारिस क्वालिटीको लागि महादानी होइन। दान बिल्कुल गरिबलाई दिइन्छ। बेसहाराहरूलाई सहारा दिइन्छ। त्यसैले प्रजाको लागि महादानी वा अन्त्यमा भक्त आत्माहरूप्रति महादानी। आपसमा एक अर्काप्रति ब्राह्मण महादानी होइन। आपसमा त सहयोगी साथी हो। भाइ-भाइ हो वा समान पुरुषार्थी हो। उनीहरूलाई सहयोग देऊ, दान होइन। बुझ्यौ ? त्यसैले अब यो संकल्पलाई पनि समाप्त गर। कुनै

२०७२ भाद्र २० आइतबार ६-०९-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.०१.८० मधुवन
बेला त होला, यो ‘कहिले’ शब्द पनि समाप्त । तीव्र पुरुषार्थीले ‘कहिले’ होइन ‘अहिले’ भन्छन् ।
त्यसैले सदा तीव्र पुरुषार्थी बन ।

यस्ता सदा विश्व कल्याणकारी, महान् पवित्र आत्माहरू, संकल्प वा सपनामा पनि अपवित्रताबाट पर
रहने, यस्ता परम पूज्य, अहिले पनि माननीय गायन योग्य, कर्मयोगी, सदा स्व संकल्प र स्वरूपद्वारा
सेवाधारी, यस्ता पुण्य आत्माहरूलाई, वरदानी महादानी बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं
नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग एवं नमस्ते ।

पार्टीहरूसँग भेटघाट

१) सबै सदा एभररेडी र अलराउण्डर छौ ? एभररेडी अर्थात् आदेश आउने बित्तिकै हिंडिहाल्ने
अर्थात् आदेश मिल्नासाथ हुन्छ हजुर । के गरूँ, कसरी गरूँ— होइन । के होला, कसरी होला, चलन
सक्छु वा सकिदैन, यस्तो संकल्प आयो भने एभररेडी भनिदैन । तीव्र पुरुषार्थीको विशेषता हो नै
एभररेडी अनि अलराउण्डर । मनसा सेवाको अवसर मिलोस् वा वाचा सेवाको अवसर मिलोस् या
कर्मणा सेवाको अवसर मिलोस्, हरेक विषयमा नम्बर वन । यस्तो नहोस् वाचामा नम्बरवन,
कर्मणमा नम्बर टु अनि मनसामा नम्बर श्री । जति स्नेहले वाचा सेवा गछौँ उति मनसा सेवा पनि
गर्न सक्नुपर्छ । वाचा सेवा त ७ दिनको कोर्स गरेका प्रवृत्तिकाले पनि गर्न सक्छन् । तिम्रो कार्य हो—
वायुमण्डललाई शक्तिशाली बनाउनु । आफ्नो स्थानको, शहरको, देशको वा विश्वको वायुमण्डल
शक्तिशाली बनाऊ । जाँच गर— मनसा सेवामा सफलता मिलेको छ ? यदि मनसा सेवामा सफलता
भएको छ भने सदा स्वयं अनि सेवा केन्द्र निर्विघ्न र चढ्ती कलामा हुन्छ । चढ्ती कला यो होइन
कि संख्या वृद्धि होस् । चढ्ती कला संख्यामा पनि, क्वालिटी पनि र वायुमण्डल पनि तथा स्वमय्
साथीहरूमा पनि चढ्ती कला । यसलाई भनिन्छ— चढ्ती कला । यस्तो अनुभव गरेका छौ ?
अमृतबेला स्वयंको शक्तिशाली स्थिति छ ? यस्तो त होइन अमृतबेलामा अलबेलापन विघ्न बन्छ ।
यस्तो शक्तिशाली अमृतबेला छ जुन विश्वलाई लाइट र माइटको वरदान मिलोस् ? अमृतबेलाको
यादबाट तिमी आफैँसँग सन्तुष्ट छौ ?

मुख्य विषय हो नै यादको । बापदादा अमृतबेला जब चक्कर लगाउनु हुन्छ तब शक्तिशाली
भाइब्रेशनको केही कमी देख्नुहुन्छ । नेमीनाथ त बन्छौ, तर अनुभवी स्वरूप बन । नियम अनुसार
बस्नु त जबरजस्ती भयो नि । यदि अनुभव भयो भने आफ्नो लगनले बस्छौ । जुन कुराको अनुभव
हुन्छ, नचाहेर पनि त्यो कुराले आफू तर्फ खिँचिन्छ । जसरी वाचा सेवाद्वारा खुशीको अनुभव हुन्छ
त्यसैले नचाहेर पनि सेवा तर्फ दौडिन्छौ । त्यस्तै अमृतबेलालाई शक्तिशाली बनाऊ, जसबाट मनसा
सेवाको अनुभव बढाउन सक्छौ । अन्तिममा वाचा सेवाको अवसर हुँदैन । मनसा सेवामा सर्टिफिकेट
मिल्छ किनकि यति धेरै लामो लाइन हुन्छ, सुनाउन पनि सक्दैनौ । जस्तै अहिले पनि मेला गर्दा
भिड लागेको बेलामा के गछौँ ? शान्तिपूर्वक उनीहरूलाई शुभ भावना र कामनाका साथ दृष्टि
दिन्छौ । त्यसैले अन्त्यमा जब प्रभाव निस्कन्छ त्यतिखेर के हुन्छ ? अहिले त स्थूल लाइटको
प्रभावले आउँछन् त्यतिखेर तिमी आत्माको लाइटको प्रभाव हुन्छ, त्यस समयमा मनसा सेवा गर्नु
पर्ने हुन्छ । नजरबाट निहाल गर्नु पर्ने हुन्छ । आफ्नो वृत्तिले उनीहरूको वृत्ति बदल्नु पर्ने हुन्छ ।
आफ्नो स्मृतिले उनीहरूलाई समर्थ बनाउनु पर्ने हुन्छ । अनि त्यतिखेर भाषण गर्न मिल्छ र ? त्यसैले

२०७२ भाद्र २० आइतबार ६-०९-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २३.०१.८० मधुवन

मनसा सेवाको अभ्यास जरूरी छ । अनुभवीमूर्त बन । जे अरूलाई भन्छौ, त्यो स्वयंको अनुभवको आधारबाट भन, बुझ्यौ ? मनसा सेवा बढाऊ । अब निर्विघ्न वायुमण्डल बनाऊ जसले गर्दा कुनै पनि आत्मालाई हिम्मत नहोस् विघ्न रूप बन्ने । विघ्न आयो त्यसलाई हटायो, यो पनि समय व्यर्थ भयो । त्यसैले अब किल्लालाई बलियो बनाऊ । आपसमा स्नेही सहयोगी बनेर चलयौ भने सबैले अनुसरण गर्छन् । स्वयं जे गर्छौ त्यस्तै सबैले अनुसरण गर्छन् ।

२) सबै अंगद समान अचल अडोल रहनेवाला हौ नि ? रावण राज्यमा कुनै पनि परिस्थिति वा व्यक्तिले अलिकति पनि संकल्प रूपमा हल्लाउन नसकोस्, नडलाई पनि हल्लाउन नसकोस् । संकल्पमा हल्लिनु अर्थात् नड हल्लिनु । त्यसैले संकल्प रूपमा पनि न व्यक्ति, न परिस्थितिले हल्लाउन सकोस्, कहिल्यै कुनै सम्बन्धी वा दैवी परिवार पनि यस्तो निमित्त बन्छ जुन विघ्न रूप बन्छ, तर अंगद समान सदा अचल रहनेले सहजै विघ्न वा परिस्थितिहरूलाई पार गर्छन् किनकि नलेजफुल हुन्छन् । उनीहरूलाई थाहा हुन्छ कि यो विघ्न किन आयो । यो विघ्न गिराउनको लागि नभएर अझ बलियो बनाउनको लागि आएको हो । उनीहरू अलमलमा पर्दैनन् । जस्तै परीक्षा हलमा पेपर आउँदा कमजोर विद्यार्थी अलमलमा पर्छ, राम्रो विद्यार्थीले देखेर खुशी हुन्छ किनकि बुद्धिमा रहन्छ कि यो पेपर दिएपछि कक्षा अगाडि बढिन्छ । उसलाई मुश्किल लाग्दैन । कमजोरले प्रश्नलाई गनेर बसिरहन्छ । यस्तो प्रश्न किन आयो, यो कसले निकाल्यो, किन निकाल्यो ? त्यसैले यहाँ पनि कोही निमित्त पेपर बनेर आयो भने यो प्रश्न उठ्नु हुँदैन— यसले किन यस्तो गर्छ, यस्तो गर्नु हुँदैन । जे भयो राम्रो भयो, राम्रो कुरा लेऊ । जसरी हंसले मोती लिन्छ, कंकडलाई अलग गरिदिन्छ । दुध र पानीलाई अलग गरिदिन्छ । दुध लिन्छ, पानी छोडिदिन्छ । यस्तै कुनै पनि कुरा अगाडि आयो भने पानी सम्भरेर छोडिदेऊ । कसले मिलायो, किन गयो— यस्तो होइन, यसमा पनि समय व्यर्थ जान्छ । यदि किन, के भन्दा भन्दै परीक्षाको अन्तिम घडी भयो भने फेल हुन्छौ । व्यर्थ गर्नु अर्थात् फेल हुनु । किन, के भन्दा भन्दै श्वास निस्क्यो भने फेल । कुनै पनि कुरा फिल गर्नु अर्थात् फेल हुनु । माया शेरको रूपमा आयो भने पनि तिमीले योगको अग्नि जलाएर राख, अग्निको अगाडि कुनै पनि भयानक शेर जस्तो चीजले पनि आक्रमण गर्न सक्दैन । सदा योगाग्नि जलिरह्यो भने माया कुनै पनि रूपमा आउन सक्दैन । सबै विघ्न समाप्त हुन्छ ।

वरदानः— सर्वगुण सम्पन्न बन्नुको साथ-साथै कुनै एक विशेषतामा विशेष प्रभावशाली भव

जसरी डाक्टरहरूले सामान्य रोगको नलेज त राख्छन् नै, त्यसको साथ-साथै कुनै कुराको विशेष नलेजमा प्रसिद्ध हुन्छन्, त्यस्तै तिमी बच्चाहरू सर्वगुण सम्पन्न त बन्नु नै छ फेरि पनि एक विशेषतालाई विशेष रूपमा अनुभवमा, सेवामा ल्याउँदै अगाडि बढ्दै जाऊ । जसरी सरस्वतीलाई विद्याको देवी, लक्ष्मीलाई धनको देवी भनेर पूजा गर्छन् । त्यस्तै आफूमा सर्वगुण, सर्वशक्तिहरू भएर पनि एक विशेषतामा विशेष अनुसन्धान गरेर स्वयंलाई प्रभावशाली बनाऊ ।

स्लोगनः— विकाररूपी सर्पलाई सहजयोगको शैया बनाइदियौ भने सदा निश्चिन्त रहन्छौ ।